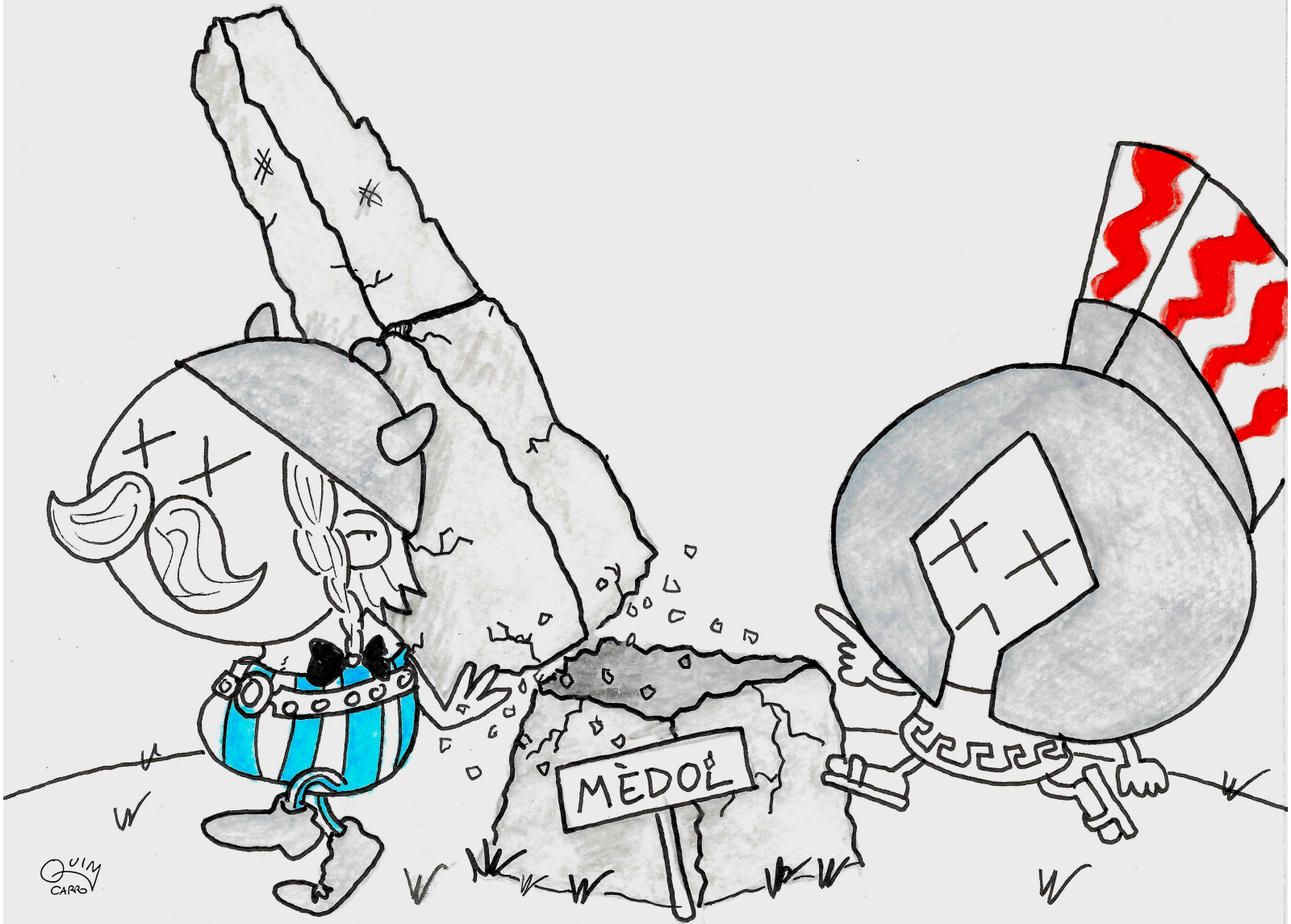
III: PEDRERES




AQUÍ, ENMIG DE FRONTS D'EXPLOTACIÓ I CARREUS MIG TREBALLATS, EM SENTO COM SI S'HAGUÉS DETINGUT EL TEMPS
I NO SERÀ QUE SE T'HA ATURAT EL RELLOTGE?
UPS, EL PARQUÍMETRE!!
QUIM CARRO
ELS MEGÀLITS DE LA MURALLA S'EXTREIEN DEL MATEIX TURÓ, I ELS CARREUS, DE PEDRERES COM LA DEL MÈDOL
I AQUESTA ENCARA ES POT VEURE, NO SIGUIS INCRÈDUL

Algunes pedreres de l'entorn, com el Mèdol, els Munts, la Savinosa, el Llorito o la Creueta, proveïen Tàrraco d'una pedra porosa fàcil de treballar. La pedra de Santa Tecla, que pren el nom del fet que s'usa a la capella de la patrona, el llisós, de color gris fosc amb el qual es van fer moltes inscripcions, o la pedra d'Alcover, eren de més qualitat.



ALGUNES PEDRERES EREN SUBTERRÀNIES PER ACCEDIR DIRECTAMENT ALS MILLORS MATERIALS,

COM LES COVES DEL LLORITO, QUE POTSER NO SABIES QUE EREN ARTIFICIALS

Per apuntalar les galeries es deixaven espais sense extreure'n la pedra. Es creaven, així, columnes de la mateixa roca, les quals evitaven els enfonsaments. Les pedreres del Llorito van continuar actives en èpoques posteriors, i durant la Guerra Civil van utilitzar-ser com a refugi antiaeri; també, encara que amb menys valor pedagògic, com a punt de trobada romàntica per a llicenciats i llicenciades en Història.



PER COM HARMONITZA HISTÒRIA I NATURA, LA DEL MÈDOL SEMBLA UNA PEDRERA ENCANTADA

I AL SEU CENTRE TROBEM UNA AGULLA DE PEDRA CALCÀRIA DE 16 METRES D'ALÇADA

La lumaquel·la miocènica (“pedra del Mèdol”, per als amics) és un mineral sedimentari d'origen marí format per l'acumulació de fòssils de fauna marina. D'aquest material són gairebé tots els carreus de les grans construccions de Tàrraco. Quan es feia servir en escultures o elements decorats, es revestia d'estuc.



PEL SEU MICROCLIMA, AL MÈDOL HI HA UNA BIODIVERSITAT SINGULAR, DIFERENT DE LA D'ALTRES ESPAIS OBERTS,

I PER LA SEVA BONA ACÚSTICA, A LA DÈCADA DE 1930 S'HI FEIEN CONCERTS

Aquesta vinyeta està ambientada en el 14 de setembre de 1930, quan set-centes persones es van reunir en l'anomenat I Concert Natura. Pel setmanari *La veu de Tarragona* sabem que, precisament en aquell moment, "*[…] mentres la senyoreta Brossa tocava, amb dicció de grans mestres, al piano, el Suspir, de Listz, tingué per col-laborador un russinyol cantaire […]*" . Segons el *Diario de Tarragona*, l'acústica del Mèdol va ser fantàstica, tot i que, referint-se al servei de transport: *"No fué este servicio todo lo perfecto que hubiera sido de desear, por la actitud poco razonable que adoptó, según se nos dice, el dueño o encargado de alguno de los carruajes. Este hecho, y el accidente ocurrido a uno de los coches que debía recoger a los últimos espectadores en su regreso a la capital, ocasionó algunas molestias, que se vieron agravadas por la lluvia que, providencialmente, cayó cuando ya el concierto había terminado […]*"



ABANS ES PENSAVA QUE LA PEDRA DEL MÈDOL ARRIBAVA A TÀRRACO PER LA VIA AUGUSTA

PERÒ AMB LA TROBADA D'UN EMBARCADOR PROPER ES CREU QUE ERA TRANSPORTADA EN VAIXELLS DE FUSTA

Molt a prop del Mèdol s'ha localitzat un antic embarcador, el qual, després de quedar en desús, va romandre desapercebut durant segles. Així ho evidencien els retalls fets a la roca i els encaixos quadrangulars trobats a la Roca Plana, que dona nom a aquesta platja. Gran part del moll es troba submergit per l'ascens del nivell del mar en aquests darrers dos mil anys.